

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/121/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313226877
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1313226877.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členiek senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcov: X/ N. N., T.. XX.XX.XXXX, U. H. R. XXX, H., X/ V. N., T.. XX.XX.XXXX, U. H. R. XXX, H.Y., obaja právne zast.: Z. Y. V. G., G..M..B., G. G. Y. XX, H., IČO: XX XXX XXX, proti žalovaným: X/ K. N., T.. XX.XX.XXXX, U. H. S. XX, U., X/ N. N., T.. XX.XX.XXXX, U. H. D. X. XX, U., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcov proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.02.2020, č.k. 14C/239/2013 - 317, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa m e n í nasledovne:

Súd u r č u j e, že žalobcovia 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 5/16 z celku na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX evidovaných Okresným Ú.M. G., katastrálnym odborom pre okres G., obec F., k. ú. F. ako parc. reg. X., parc. č. XXXX/X o výmere 3.242 m², záhrada a parc. č. XXXX/XX o výmere 106 m², záhrada a súčasne sú bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 5/16 z celku nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX evidovanej Okresným Ú. G., katastrálnym odborom pre okres G., obec F., k. ú. F. ako parc. reg. J., parc. č. XXXX/X o výmere 6.369 m², orná pôda, a to v rozsahu duplicity (spochybnenia hodnovernosti údajov) podľa Rozhodnutia Katastrálneho úradu č. X-143/08 zo dňa 02.07.2010.

II. Žalobcom 1/ a 2/ sa proti žalovaným 1/ a 2/ zaviazaným spoločne a nerozdielne priznáva nárok na plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov 1/ a 2/ (výrok I.), ktorou sa domáhali voči žalovaným 1/ a 2/ určenia, že žalobcovia sú výlučnými vlastníkmi pozemkov: parc. č. XXXX/X o výmere 6.369 m², orná pôda, nachádzajúcej sa v katastrálnom území F., obec F., okres G., vedená na LV č. XXXX, parc. č. XXXX/X o výmere 3.242 m², záhrada a parc. č. XXXX/XX o výmere 106 m², záhrada, nachádzajúcich sa v katastrálnom území F., obec F., okres G., vedená na LV č. XXX (ďalej aj len ako „nehnuteľnosti“) a žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len ako „OSP“) a ust. § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že primárne sa súd pri posudzovaní určovacej žaloby musí ex offo zaoberať otázkou procesnej prípustnosti žaloby, teda existenciou naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, a až po splnení tejto procesnej podmienky vyžadovanej tak OSP ako aj CSP, pristúpi k vecnému posúdeniu opodstatnenosti žaloby. Nedostatok naliehavého právneho

záujmu predstavuje dôvod, pre ktorý je nutné určovací žalobu zamietnuť. Súd prvej inštancie uviedol, že právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca ako účastník hmotnoprávneho vzťahu (vecnoprávneho alebo záväzkovoprávneho) môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti práva a právnej neistoty a docieľiť tak ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem je preto daný vtedy, ak bez žalobou požadovaného určenia existencie/neexistencie práva, by sa stalo právne postavenie žalobcu neistým alebo ohrozeným. Na základe právneho stavu zisteného podľa údajov uvedených na LV č. XXX a č. XXXX bolo podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že žalobcovia sa v posudzovanom spore domáhajú určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ku ktorým vlastnícke právo už majú, keď žalobou žiadajú, aby súd autoritatívne určil, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi dotknutých nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 5/16 k celku, avšak je podľa súdu prvej inštancie nutné mať na zreteli, že nimi požadovaný právny stav už podľa zápisu vlastníckeho práva žalobcov v katastri nehnuteľností existuje. Žalobcovia tak nepotrebujú k dosiahnutiu nimi požadovaného určenia súdne rozhodnutie vydané na podklade ich určovacej žaloby, nakoľko existencia nimi domáhaného sa vlastníckeho práva je už daná a nepochybná a súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalobcov založenou na duplicitnom vlastníctve k nehnuteľnostiam tak v prospech žalobcov, ako aj v prospech žalovaných, pretože zastával názor, že žalovaní 1/ a 2/ ako podieloví spoluvlastníci nevlastnia rovnaký spoluvlastnícky podiel o veľkosti 5/16 k celku, ktorý patrí žalobcom, ale žalovaní sú spoluvlastníkmi podielu (každý o veľkosti 1/8 k celku), preto súd prvej inštancie nevzhliadol spornosť vlastníckeho práva medzi žalobcami a žalovanými, pričom spornosť vlastníckych práv medzi stranami nezakladá ani poznámka o spochybnení hodnovernosti údajov zapísaných v príslušných LV. Na ozrejmienie zbytočnosti podanej žaloby uviedol súd prvej inštancie, že ak by aj vyhovel žalobe a určil právny stav, ktorý je však už v súčasnosti nastolený, nezaložil by svojím rozhodnutím žiadnu povinnosť voči žalovaným ako procesnej strane viazanej súdnym rozhodnutím, nakoľko vlastnícke právo žalovaných k nehnuteľnostiam v rozsahu, v akom im v súčasnosti prislúcha, by zostalo rovnako ako v prípade žalobcov nedotknuté a ich právne postavenie nezmenené (naďalej by žalovaní vlastnili svoje spoluvlastnícke podiely o veľkosti 1/8 k celku a žalobcovia by naďalej bezpodielovo vlastnili spoluvlastnícky podiel o veľkosti 5/16 k celku). Vychádzajúc zo súdom prvej inštancie zistených skutkových a právnych okolností sporu, dospel k záveru, že žalobcovia nemajú na požadovanom určení naliehavý právny záujem, ktorý predstavuje obligatórnu procesnú podmienku prípustnosti určovacej žaloby vyžadovanú ustanovením ust. § 137 písm. c) CSP, preto žalobu bez jej vecného - hmotnoprávneho posúdenia zamietol. Súd prvej inštancie pre úplnosť dodal, že naliehavý právny záujem by v posudzovanom spore existoval za predpokladu, že žalobcovia by sa domáhali určenia, že sú výlučnými vlastníkami predmetných nehnuteľností tak, ako to žiadali v pôvodne podanej žalobe, kedy by bolo možné konštatovať, že za procesného úspechu žalobcov by sa zmenilo ich právne postavenie v zmysle nastolenia ich právnej istoty, nakoľko určenie ich výlučného vlastníctva k nehnuteľnostiam by vyvolalo právne účinky na úkor žalovaných a ostatných spoluvlastníkov, ktorým by vznikla povinnosť rešpektovať súdom deklarované výlučné vlastnícke právo žalobcov. Žalobcovia si po podaní žaloby síce uvedomili, že v ich prípade nie je možné sa domáhať výlučného vlastníctva k nehnuteľnostiam, avšak nepostrehli, že zmena žaloby v pripustenom znení sa stane nezmyselnou s právnym následkom procesnej neprípustnosti žaloby z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP na základe princípu pomeru úspechu strán v konaní tak, že procesne úspešným žalovaným priznal proti neúspešným žalobcom nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia, dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobcovia namietali, že úvaha súdu prvej inštancie, že by právny stav, ak by žalobe vyhovel, ostal nezmenený, nie je správna. Uviedol, že skutočne samotným vyhovením žalobe, ktorou by súd prvej inštancie určil, že žalobcovia sú výlučnými vlastníkami nehnuteľností v rozsahu 5/16-in by nedošlo okamžite k zmene na LV a k odstráneniu duplicitného vlastníctva, ale v súlade s ust. § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) (ďalej len „katastrálny zákon“) by právoplatnosťou rozsudku, kde by boli žalobcovia určení ako vlastníci 5/16-in sporných nehnuteľností a žalovaní nie, by mohol kataster nehnuteľností vykonať výmaz žalovaných ako vlastníkov duplicitného podielu, ktorá duplicita je na LV pri všetkých sporových stranách uvedená v obmedzujúcej poznámke. Žalobcovia namietali, že žaloba bola zamietnutá napriek tomu, že existuje právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn.

21C/245/2013 z 06.06.2017 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/44/2018 z 31.07.2018, kde ako žalobca vystupoval Jaroslav Valla proti totožným žalovaným (K. N. Z. N. N.), pričom išlo o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a situácia na LV bola analogická - žalobca mal spoluvlastnícky podiel 5/20-in, žalovaní každý podiel 1/10-ina, pričom na LV sa nachádzali aj ďalší spoluvlastníci, preto petit nemohol znieť, že žalobca je výlučný vlastník celku. Okresný súd určil žalobcu ako vlastníka predmetného podielu pozemku, poukázal na to, že právne postavenie žalobca sa stalo duplicitou vlastníctva neistým a takéto rozhodnutie súdu môže byť podkladom pre uskutočnenie zmeny zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľností a poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/93/2017 z 06.09.2017. Napadnutým rozsudkom došlo podľa žalobcov k porušeniu princípu právnej istoty podľa čl. 2 ods. 2 CSP. Pozitívna určovacia žaloba bola v dobe podania žaloby jediným možným právnym inštitútom, akým bolo možné sa domôcť zrušenia duplicity vlastníctva na LV rešpektujúc ustálenú súdnu prax v danej dobe, kedy súdy odmietali negatívne určovacie žaloby (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 1Cdo/44/03, sp. zn. 2MCdo/20/07). Žalobcovia žiadali aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalobcov sa podaním zo dňa 11.06.2020 vyjadrili žalovaní a uviedli, že rozsudok súdu prvej inštancie považujú za správny a žiadajú ho v plnom rozsahu potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Argumentáciu inými konaniami považovali za bezpredmetnú, pretože práve tie nerešpektovali skutkový a právny stav, na ktorý upozorňovali a ktorý bol akceptovaný práve v tomto konaní.

5. K vyjadreniu žalovaných sa žalobcovia viac nevyjadrili.

6. Podľa ust. § 382 CSP odvolací súd výzvou zo dňa 05.06.2023 vyzval strany sporu k použitiu na vec sa vzťahujúcich ustanovení právnych predpisov, ktoré neboli pri doterajšom rozhodovaní veci použité (a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce). Strany sporu sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadrili.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), na prejednanie veci v súlade s ust. § 384 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP nariadil pojednávanie na deň 28.06.2023 za účasti žalobcu a v neprítomnosti žalovaných (ktorí súhlasili s prejednaním veci bez ich prítomnosti), zopakoval dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

8. Podľa ust. § 80 OSP, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

- a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho);
- b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva;
- c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

9. Podľa ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP,

(1) Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

(2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Podľa ust. § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa ust. § 486 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), kto dobromyseľne niečo nadobudol od nepravého dediča, ktorému bolo dedičstvo potvrdené, je chránený tak, ako keby to nadobudol od oprávneného dediča.

12. Podľa ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

13. Podľa ust. § 132 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka,

(1) Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

(2) Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

14. Podľa ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

15. V prípade určovacích žalôb týkajúcich sa vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je naliehavý právny záujem (spravidla) daný potrebou zosúladenia skutočného stavu so zápisom vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, a teda zapísania (či obnovenia zápisu) vlastníckeho práva (žalobcov) na základe pozitívnej určovacej žaloby, ktorou sa má odstrániť stav právnej neistoty pri spornosti práv (právnych vzťahov) k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. Tento právny záver zaujal NS SR napr. v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 56/2003 (ZSP 48/2004), v ktorom uviedol, že ak je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník spornej nehnuteľnosti, žalobca má naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva. Rovnako je naliehavý právny záujem daný v prípade duplicitne zapísaného vlastníckeho práva. Z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Sžo KS 50/2006 vyplýva, že vzniknutý problém duplicitného vlastníctva je v zmysle ust. § 36a katastrálneho zákona riešiteľný iba dohodou duplicitných vlastníkov, prípadne žalobou o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá však patrí do právomoci súdov prejednávajúcich občianskoprávne veci. Otázkou duplicitného vlastníctva k tej istej nehnuteľnosti je možné riešiť podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva, ktorou sa vyrieši, ktorý z uvádzaných titulov bol platným právnym dôvodom na zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a v prospech ktorého označeného vlastníka. Rovnaký záver vyplýva z rozhodnutia NS SR sp. zn. 2 Cdo 163/2005 (ZSP 3/2009), podľa ktorého okolnosť, že je ako vlastník určitej nehnuteľnosti, ktorá nie je predmetom spoluvlastníctva, v katastri nehnuteľností popri žalobcovi zapísaný aj žalovaný (duplicitný zápis), odôvodňuje vždy naliehavý právny záujem žalobcu na určení, že je vlastníkom takej nehnuteľnosti.

16. Ak podľa ust. § 137 písm. c) CSP (predtým § 80 písm. c) OSP) platí, že základnou podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (na existenciu ktorého súd v konaní prihliada ex offio), v prípade jeho absencie musí súd žalobu zamietnuť ako neprípustnú, pričom ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

17. Berúc do úvahy skutočnosť, že žalobcovia sú spolu so žalovanými evidovaní na LV č. XXX a č. XXXX pre k.ú. F. ako vlastníci tých istých nehnuteľností s poznámkou, že hodnovernosť údajov je spochybnená a právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté zmenou podľa X-143/08 zo dňa 02.07.2010, dospel odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie k záveru o danosti a existencii naliehavého právneho záujmu žalobcov podľa ust. § 137 písm. c) CSP (predtým § 80 písm. c) OSP) na požadovanom určení ich spoluvlastníckeho práva z dôvodu potreby zosúladenia evidovaného a právneho stavu a odstránenia konštatovaného duplicitného vlastníctva, nakoľko evidencia duplicitného vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam v prospech žalobcov (so spoluvlastníckym podielom 5/16) a žalovaných (každého so spoluvlastníckym podielom 1/8) spôsobuje existenciu neistoty v ich právnom postavení (rozsudok NS SR, sp. zn. 2 Cdo 163/2005, sp. zn. 2 Cdo 163/2005 - ZSP 3/2009). Určovacia žaloba tak predstavuje prípustný procesný nástroj na uplatnenie práva žalobcov.

nadobudla právoplatnosť dňa 16.10.1999 a bola doručená Okresnému úradu v Senci, katastrálnemu odboru dňa 23.11.1999.

21. V konaní mal odvolací súd jednoznačne preukázané, že manželkou poručiteľa Z. N. bola I. N.. Z. U. nebola osoba žijúca v spoločnej domácnosti poručiteľa Z. N., čo mal odvolací súd preukázané svedeckou výpoveďou F. Č. v konaní pred súdom prvej inštancie sp. zn. 45C/132/2013, referentky z Obecného úradu v F., ktorá uviedla, že rodina N. bola bezdetná. Z. U. a jej manžel W. U. bývali v blízkosti pána Z. N., boli len susedia. Keď bol pán Z. N. chorý, Z. U.Á. sa o neho starala, napr. priniesla mu jedlo. Svedeckou výpoveďou W. U. mal odvolací súd za preukázané, že jeho manželka Z. U. s ním žila do smrti, len sa starala pred smrťou o N., boli susedia, bezplatne im pomáhali s upratovaním, praním, spávala u nich pri chorobách, bez jej pomoci si to u nich ani nevie predstaviť. Od neb. p. N. vedel, že s ostatnými dedičmi si dedičstvo vysporiadal a bolo jeho vôľou, aby sporné nehnuteľnosti dostala jeho manželka. Potvrdenie starostu nevyklučuje, že žila v spoločnej domácnosti aj s ním, nakoľko sa o nich starala. Neb. N. pred smrťou napísal vôľu pred svedkami, že sporné nehnuteľnosti má zdediť manželka, vyplatil žalovaných za života, peniaze získal z predaja domu a pozemkov jemu s manželkou, za čo mu riadne zaplatili, žalovaný preto mal vedomosť, že pozemky ostanú manželke. Zdedené pozemky sa manželka rozhodla rozparcelovať a prediť z dôvodu, že začali podnikáť, otvárať reštauráciu, predala nielen prededené pozemky, ale aj svoje po otcovi. Žalobcu 1/ poznala manželka Z. U. len zbežne, neboli v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Z. U. teda žila v spoločnej domácnosti so svojim manželom W. U. a nežila v spoločnej domácnosti s poručiteľom Z. N.. Odvolací súd preto potvrdenie Obecného úradu F.W. č. XXX/XX zo dňa 21.11.1994 o tom, že Z. U.X. H. F., I. XXX, žila v spoločnej domácnosti od r. 1986 s Z. N., nar. XX.XX.XXXX až do jeho smrti 23.06.1991 vyhodnotil ako nepravdivé.

22. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z obsahu dedičského spisu bývalého Okresného súdu Bratislava - vidiek sp. zn. V-2 18D 858/96, z ktorého mal preukázané, že K. N. podal dňa 13.09.1996 návrh na prejednanie dedičstva po poručiteľovi Z. N., ktorým sa domáhal prejednaní novobjaveného majetku, okrem iného aj sporných nehnuteľností, dôvodiac tým, že poručiteľ Z. N. zomrel ako bezdetný bez zanechania závetu, v čase poručiteľovej smrti nežili už ani jeho rodičia, žil iba so svojou manželkou I. N., ktorá bola zákonnou dedičkou po manželovi a majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ako aj majetku vo vlastníctve poručiteľa, teda aj nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. F. a ako zákonný dedič mal preto záujem na prejednaní dedičstva. I. N. zomrela dňa XX.XX.XXXX, mala dve deti K. N. Z. I. N., ktorý zomrel v r. XXXX a dedičia po poručiteľovi boli I. N.Y., L. N. Z. N. N.. Z Osvedčenia o dedičstve vydaného N.. G. H., notárom ako súdnym komisárom č.k. V-2 18D 858/96 zo dňa 29.10.1998 po poručiteľovi Z. N., zomr. dňa XX.XX.XXXX mal odvolací súd za preukázané, že dedičia uzavreli dohodu o vypořádání dedičstva podľa ktorej nehnuteľnosti v k.ú. F. nadobudli K. N. v 1/2 k vyššie uvedenému podielu a N. N. v 1/2 k vyššie uvedenému podielu, bez výplaty voči ustupujúcim spoludedičom. Na základe tohto osvedčenia o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.1998, mal vykonať Okresný úrad G., odbor katastrálny, zápis v katastri nehnuteľností formou záznamu tejto verejnej listiny. Osvedčenie o dedičstve bolo doručené Okresnému úradu v G. dňa 22.03.1999. V súčasnej dobe na LV č. XXX je zapísaná parcela registra „X.“ č. XXXX/X Z. XXXX/XX, evidovaná v katastrálnej mape a vlastníckymi nehnuteľnosťami sú žalobcovia v podiele 5/16, žalovaný 1/ v podiele 1/8 a žalovaný 2/ v podiele 1/8 iny ako duplicitní vlastníci, hodnovernosť údajov bola spochybnená a právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté zmenou podľa X-143/08 zo dňa 02.07.2010 a na LV č. XXXX je zapísaná parcela registra „J.“ č. XXXX/X, evidovaná v mape určeného operátu a vlastníckymi nehnuteľnosťami sú žalobcovia v podiele 5/16, žalovaný 1/ v podiele 1/8 a žalovaný 2/ v podiele 1/8 iny ako duplicitní vlastníci, hodnovernosť údajov bola spochybnená a právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté zmenou podľa X-143/08 zo dňa 02.07.2010.

23. Zo zopakovaného dokazovania pred odvolacím súdom vyplynulo, že na základe uznesenia Okresného súdu H. - vidiek v H. č.k. 1D 195/95, D not 39/95 zo dňa 06.07.1995, právoplatného dňa 20.12.1995, Z. U. nadobudla k nehnuteľnostiam vlastnícke právo podľa ust. § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorým dňom ako vlastníč veci bola okrem iného, oprávnená v medziach zákona s predmetom svojho vlastníctva nakladať (§ 123 Občianskeho zákonníka). Bola teda oprávnená vykonať aj prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam Kúpnu zmluvou zo dňa 10.05.2004 uzavretou so žalobcami ako kupujúcimi. V danom prípade z pohľadu uplatnenia princípu právnej istoty, ktorého súčasťou je aj dôvera subjektov práva v platné právo a uplatnenia princípu ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere, uvedená zásada vychádza z toho, či právo bolo skutočne nadobudnuté. V čase nadobudnutia vlastníckeho práva Z. U. nehnuteľnosti nadobudla od skutočného vlastníka, nie od nevlastníka. Žalobcovia predmetné nehnuteľnosti nadobudli rovnako od vlastníka, ktorú skutočnosť mal

odvolací súd preukázanú z vkladu vykonaného Okresného úradu v G. č. V-1604/04, na podklade Kúpnej zmluvy zo dňa 10.05.2004 uzavretej medzi predávajúcou Z. U. a žalobcami ako kupujúcimi, predmetom ktorej bola parcela č. XXXX/X Z. XXXX/X v podiele 5/16-in, nachádzajúca sa v kat. území F.Á.. Kúpna cena vo výške 354.301 Sk bola určená podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 26.03.2004 súdneho znalca V.. M. U.. Katastrálny úrad v H., správa katastra G. povolil vklad kúpnej zmluvy pod č. V-1605/2004 dňa 25.08.2004, kedy žalobcovia nemali vedomosť o duplicitnom vlastníctve žalovaných 1/ a 2/, ktorá duplicita bola vyznačená až na základe rozhodnutia X-134/2008 z 02.07.2010. Uvedenú skutočnosť navyše v konaní žalovaní nijak účinne nerozporovali.

24. Vlastnícke právo možno zásadne nadobudnúť len od vlastníka veci, nadobúdateľ teda nadobúda vlastnícke právo v takom rozsahu, v akom ho mal pôvodný vlastník. Nadobudnutie vlastníctva od nepravého dediča predstavuje jednu z výnimiek zo zásady, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má on sám (nemo plus iuris transfere potest quam ipse habet). Účelom ust. § 486 Občianskeho zákonníka je ochrana tretej osoby, ktorá dobromyseľne niečo nadobudla od nepravého dediča, ktorému bolo dedičstvo potvrdené a je chránený tak, ako keby to bol nadobudol od oprávneného dediča. Túto ochranu zákon podmieňuje tým, že dedičstvo od nepravého dediča bolo právoplatne potvrdené súdom a súčasne ide o dobromyseľné nadobudnutie vlastníckeho práva. O dobrú vieru ide vtedy, ak nadobúdateľ nehnuteľností ani pri vynaložení potrebnej opatrnosti, ktorú možno od neho s ohľadom na okolnosti a povahu prípadu požadovať, nemal, prípadne nemohol mať dôvodné pochybnosti o tom, že v skutočnosti subjektu, ktorý je ako nositeľ určitého práva zapísaný v katastri nehnuteľností, takéto právo nesvedčí. Pod bežnú opatrosť, ktorú bolo možné od neho požadovať, je nutné zahrnúť požiadavku aktívneho zistenia konkrétnych skutočností, vedúcich z hľadiska kritéria priemernej obozretnosti k presvedčeniu, že vlastník disponoval platným nadobúdacím titulom. Nepravým dedičom je osoba, ktorá podľa rozhodnutia o dedičstve nadobudla majetok poručiťľa, hoci podľa dedičského práva ho nemala nadobudnúť buď vôbec alebo v takom rozsahu, v akom ho nadobudla. Toto riešenie vyplýva z jasného znenia zákona, ktorý hovorí o dedičovi, ktorému bolo dedičstvo potvrdené. Zmyslom tohto ustanovenia je chrániť dobrú vieru nadobúdateľa a rozhodnutie súdu o vypořiadaní dedičstva.

25. V danej veci nebolo sporným, že p. Z. U. (ako predávajúcej) bolo potvrdené dedičstvo (vrátane žalovaných nehnuteľností) po poručiťľovi p. Z. N. rozhodnutím Okresného súdu H. - D. D. H. č. k. 1D 195/95, Dnot 39/95, zo dňa 06.07.1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.1995. Toto rozhodnutie bolo predložené G. Y., H. - vidiek na vykonanie záznamu dňa 07.02.1996.

26. Žalovaným boli nehnuteľnosti rovnako priznané v dedičskom konaní po poručiťľovi p. Z. N., a to osvedčením o dedičstve vydaným N.. G.B. H., sp. zn. V-2 18D 858/96, zo dňa 29.10.1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.1998. Toto osvedčenie o dedičstve (V-2 18D 858/96, zo dňa 29.10.1998) bolo doručené na vykonanie záznamu Okresnému úradu v G. dňa 22.03.1999. Dňa 30.09.1999 bola vydaná doložka k tomuto osvedčeniu o dedičstve (sp. zn. V-2 18D 858/96), ktorou bola vykonaná oprava v označení zdedených nehnuteľností s tým, že táto doložka nadobudla právoplatnosť dňa 16.10.1999 a bola doručená Okresnému úradu v Senci, katastrálnemu odboru dňa 23.11.1999.

27. Dňa 10.05.2004 uzavrela p. Z. U. (ako predávajúca) so žalobcami (ako kupujúcimi) Kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vlastnícke právo podľa ktorej bolo povolené vkladom okresným úradom v G., katastrálny odbor pod č. V- 1605/2004 dňa 25.08.2004. Žalovaní v priebehu konania nijak účinne nerozporovali, že p. Z. U. bola v čase uzavretia Kúpnej zmluvy so žalobcami dňa 10.05.2004 vedená ako vlastníčka nehnuteľností (predmetu kúpy), titulom dedičského rozhodnutia Okresného súdu H. - D. D. H. č. k. 1D 195/95, D not 39/95, zo dňa 06.07.1995 tak, ako uvádzali žalobcovia a že uvedené vyplývalo aj z výpisu LV ako prílohy znaleckého posudku č. 31/2004 v čase uzavretia Kúpnej zmluvy.

28. Z uvedeného potom vyplýva, že v danej veci ide o prípad nadobudnutia vlastníctva žalovanej nehnuteľnosti žalobcom od nepravého dediča (§ 486 Občianskeho zákonníka), ktorá predstavuje jednu z výnimiek zo zásady, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má on sám. Osobu p. Z. U. možno považovať za nepravého dediča, keďže jej bolo v r. XXXX právoplatným rozhodnutím súdu vydanom v dedičskom konaní po poručiťľovi p. Z. N. potvrdené dedičstvo (žalované nehnuteľnosti), hoci sa neskôr ukázalo, že jej potvrdené byť nemalo, nakoľko ako zákonní dedičia prichádzali do úvahy žalovaní 1/ a 2/, ktorým bolo rovnako (s odstupom času cca 3 rokov) predmetné dedičstvo potvrdené. Bola splnená i ďalšia podmienka pre aplikáciu ust. § 486 Občianskeho zákonníka, a to tá, že p. Z. U., ako nepravý

dedič, žalovanú nehnuteľnosti previedla na tretiu osobu (žalobcovia) až potom, čo jej bolo dedičstvo právoplatne potvrdené (Kúpnu zmluvou v r. 2004). Preto v ďalšom bolo potrebné posúdiť iba to, či boli žalobcovia pri nadobúdaní žalovanej nehnuteľnosti dobromyseľní, t.j. že nevedeli ani nemohli vedieť, že dedičstvo bolo potvrdené niekomu, komu potvrdené byť nemalo a teda, že konali v dobrej viere, že nadobúdajú žalované nehnuteľnosti od vlastníka, hoci neskôr sa preukázal opak.

29. Dobrá viera, ktorá je podkladom tejto vôle, vyjadruje vnútorný (psychický) stav držiteľa nehnuteľnosti, ktorý sám o sebe nemôže byť predmetom dokazovania. Toto vnútorné presvedčenie nadobúdateľa nehnuteľnosti, že nekoná bezprávne a že si neprisvojuje cudziu vec, sa však navonok prejavuje jeho konkrétnym správaním, a to už môže byť predmetom dokazovania a posudzovania. Posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere alebo nie je, treba vždy hodnotiť objektívne a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samého účastníka, a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec (právo) patrí, resp. že ju nadobúda od vlastníka. Dobrá viera nadobúdateľa nehnuteľnosti sa v danej veci musela vzťahovať k okolnostiam, za ktorých žalobcovia žalované nehnuteľnosti nadobudli, teda k právnomu dôvodu (titulu) nadobudnutia ich vlastníctva (t.j. k okolnostiam uzavretia Kúpnej zmluvy). Dobrá viera zaniká v okamžiku, kedy sa nadobúdateľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že prevádzané nehnuteľnosti vlastnícky nepatrili p. Z. U.. V tomto smere súčasne platí, že vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník (v danom prípade nedbalý dedič) než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako sa dostala vec na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní. Inými slovami, ak nie je stav zapísaný vo verejnom zozname (katastri nehnuteľnosti) v súlade so skutočným právnym stavom, svedčí zapísaný stav v prospech osoby, ktorá nadobudla vecné právo za odplatu v dobrej viere od osoby k tomu oprávnenej podľa zapísaného stavu. Ak potom žalobcovia pri nadobudnutí nehnuteľností evidovaných v katastri nehnuteľností konali v dobrej viere v akt štátu (v tomto prípade rozhodnutia správy katastra o vykonaní záznamu vlastníckeho práva p. Z. U. j na podklade dedičského rozhodnutia Okresného súdu H. - D. D. H. č. k. 1D 195/95, D not 39/95), mali by požívať ústavnú ochranu. Uvedené akcentuje aj rozhodnutie veľkého senátu NS SR sp. zn. 1VObd/2/2020 z 27.04.2021: „Dobrá viera nadobúdateľa má právny význam len vtedy, ak to uvádza zákon (k tomu viď rozhodnutia citované v bode 49. odôvodnenia vyššie, rovnako aj rozsudok najvyššieho súdu z 20. marca 2008, sp. zn. 5Cdo/45/2007). Uvedené znamená, že v súvislosti s nadobudnutím vlastníckeho práva je dobrá viera nadobúdateľa významná v prípade vydržania podľa § 134 Občianskeho zákonníka, v prípade nadobudnutia veci z dedičstva od dediča, ktorému bolo dedičstvo potvrdené podľa § 486 Občianskeho zákonníka, v prípade nadobudnutia vlastníckeho práva od predávajúceho podľa § 446 Obchodného zákonníka (len v prípade hnutelných vecí), v prípade dobromyseľného nadobudnutia veci v konkurze podľa § 93 ods. 3 ZKR, v prípade nadobudnutia cenného papiera podľa § 19 ods. 3 zákona o cenných papieroch a v prípade nadobudnutia veci v exekúcii podľa § 61 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, resp. v prípade vydraženia nehnuteľnosti v exekúcii, ak do začatia dražby nebolo preukázané právo inej osoby nepripúšťajúce dražbu podľa § 140 ods. 2 písm. l/ v spojení s § 150 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017. V iných prípadoch má dobrá viera nadobúdateľa význam len pri nárokoch podľa ustanovenia § 126 ods. 2 v spojení s § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorých sa však nadobúdateľ v dobrej viere - ktorý sa nestal vlastníkom veci s poukazom na zásadu nemo plus iuris - nemôže domáhať voči skutočnému vlastníkovi veci.“

30. V kontexte prejednávanej veci je ústavnej ochrany hodný nadobúdateľ (žalobcovia) v katastri evidovanej nehnuteľnosti, ktorý konal v dobrej viere v akty štátu, ktorým bola do katastra ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti zapísaná osoba, ktorá potom mala na nadobúdateľa vlastnícke právo k danej nehnuteľnosti previesť, pričom by táto osoba v skutočnosti tak učiniť nemohla, pretože oprávneným vlastníkom veci nebola. Oprávnený dedič znáša istú mieru zodpovednosti za včasné podanie návrhu na prejednanie novoobjaveného dedičstva (resp. uplatňovanie si svojich dedičských oprávnení) po svojom poručiteľovi, pričom istá miera „nebdelosti“ pri uplatňovaní svojich dedičských práv nemôže negatívne ovplyvniť postavenie žalobcov, ktorí si pri uzatváraní Kúpnej zmluvy s nepravým dedičom splnili svoje povinnosti, preverili si, či sú splnené zákonné podmienky pre prevod vlastníckeho práva (o.i. či p. Z. U. bola ako vlastník nehnuteľnosti zapísaná v katastri nehnuteľnosti). Ak raz niekto nadobudne vlastnícke právo za určitých podmienok, ktoré sa bez jeho zavinenia spätne zmenia, nesmie byť pre to postihnutý on, ale subjekty, ktoré nesú zodpovednosť za túto zmenu (v prejednávanej veci p. Z. U., pretože vedela, že nie je oprávneným dedičom, p. I. N., manželka poručiteľa, ktorá nežiadala prejednať predmetné

nehnutelnosti v pôvodnom dedičskom konaní D 1657/91 po poručiteľovi, i samotní žalovaní, ktorí podali návrh na prejednanie predmetného dedičstva až s odstupom času cca 5 rokov po smrti poručiteľa, t.j. dňa 13.09.1996, resp. po nadobudnutí právoplatnosti dedičského rozhodnutia, ktorým bolo potvrdené dedičstvo p. Z. U.).

31. Odvolací súd skúmal dobromyseľnosť žalobcov pri nadobudnutí žalovaných nehnuteľností (dobromyseľnosť nadobudnutia), čo je základný predpoklad pre aplikáciu ust. § 486 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobcovia nemali vedomosť o žalovaných 1/ a 2/ ako dedičoch v II. skupine po poručiteľovi Z. N.O., ani o tom, že nehnuteľnosti, ktoré získali od p. Z. U. Kúpnu zmluvou, ktorej bolo dedičstvo potvrdené právoplatným rozhodnutím, mali pripadnúť inému, v tomto prípade žalovaným 1/ a 2/. Nebolo v konaní preukázané, že by žalobcovia mali do prevodu sporných nehnuteľností Kúpnu zmluvou na nich nejakým spôsobom získať vedomosť, že okruh účastníkov dedičského konania po neb. poručiteľovi Z. N. nebol úplný, resp. nezodpovedal skutočnému stavu. V prípade existencie dobromyseľnosti nadobúdateľa od nepravého dediča má oprávnený dedič, nárok len voči nepravému dedičovi na peňažnú náhradu jeho dedičského podielu. To, že nadobúdateľ dedičstva nie je dobromyseľný, musí byť bezpečne preukázané. Keďže nebolo preukázané, že by žalobcovia (aj pri zachovaní obvyklej starostlivosti) vedeli v čase uzatvárania Kúpnej zmluvy, že sporné nehnuteľnosti mali v dedičskom konaní pripadnúť niekomu inému, odvolací súd žalobe vyhovel.

32. Odvolací súd poukazuje aj na to, že p. Z. U. bolo dedičstvo po poručiteľovi p. Z. N. právoplatne potvrdené dňa 20.12.1995, t.j. v čase, kedy žalovaní 1/ a 2/ nepodali na súd návrh na prejednanie dedičstva v ich prospech. V čase uzavretia Kúpnej zmluvy so žalobcami dňa 10.05.2004 bola na LV vedená ako vlastníka žalovaných nehnuteľností p. Z. U. a žalobcovia nemohli mať vedomosť o tom, že v dedičskom konaní sp. zn. V-2 18D 858/96 sa prejednávalo dedičstvo k sporným nehnuteľnostiam. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaní 1/ a 2/ upovedomili p. Z. U. o začatí tohto dedičského konania, hoci práve oni si mohli overiť, že nehnuteľnosti sú v katastri evidované na ňu na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava - vidiek v Bratislave zo dňa 06.07.1995, č.k. 1D 195/95, D not 39/95. Napriek tomu ju v tomto ohľade nekontaktovali. V čase uzavretia Kúpnej zmluvy dňa 10.05.2004 (kedy je potrebné skúmať dobromyseľnosť) boli žalobcovia dobromyseľní, že vec nadobúdajú od pravého dediča, keďže v konaní nebolo opak preukázaný a žalovanými rozporovaný. Uvedené vyplýva aj zo znenia Kúpnej zmluvy z 10.05.2004 (vyhlásenie Z. U. ako predávajúcej v čl. I a IV o tom, že je podielovou spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností a že na nich neviaznu žiadne ťarchy a právne povinnosti), ako aj zo skutočnosti, že hodnovernosť údajov bola spochybnená a právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté zmenou podľa X-143/08 až rozhodnutím zo dňa 02.07.2010. V tomto smere odvolací súd poukazuje na závery prijaté v uznesení NS SR z 24.04.2017, sp. zn. 3Cdo 17/2016, z ktorých vyplýva, že dobromyseľnosť nadobúdateľa nehnuteľnosti sa môže opierať aj o putatívny (domnelý) titul, ktorým je okrem iného i dedičské rozhodnutie o nadobudnutí veci, ktorá však v čase smrti poručiteľa objektívne nepatrila do jeho majetku. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobcom prislúcha ochrana ich vlastníckeho práva podľa ust. § 486 Občianskeho zákonníka.

33. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľov odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvoláciu argumentáciu odvolateľov odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

34. Na základe všetkého zhora uvedeného a vzhľadom na zopakované dokazovanie odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobe žalobcov vyhovel a určil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 5/16 z celku na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX evidovaných Okresným úradom G., katastrálnym odborom pre okres G., obec F., k. ú. F. ako parc. reg. X., parc. č. XXXX/X o výmere 3.242 m², záhrada a parc. č. XXXX/XX o výmere 106 m², záhrada a súčasne sú bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 5/16 z celku nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX evidovanej Okresným úradom G., katastrálnym odborom pre okres G., obec F., k. ú. F. ako parc. reg. J., parc. č. XXXX/X o výmere

6.369 m², orná pôda, a to v rozsahu duplicity (spochybnenia hodnovernosti údajov) vyznačenej podľa Rozhodnutia Katastrálny úrad č. X-143/08 zo dňa 02.07.2010. K formulačnej zmene výroku rozhodnutia pristúpil odvolací súd výhradne za účelom jeho spresnenia. Podľa nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 122/2012 z 03.10.2012: „Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než akého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Nie je porušením ne - ultra petitum, ak súd formulačne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, keď návrhu žalobcu vyhovuje. Súd musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná.“

35. O trovách konania (celkových) odvolací súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP. Zohľadňujúc úspech žalobcov v spore im priznal voči neúspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).